

COMISIA
EUROPEANĂ

Bruxelles, 1.12.2016
COM(2016) 757 final

2016/0370 (CNS)

Modernizarea TVA pentru comerțul electronic transfrontalier dintre întreprinderi și consumatori (B2C)

Propunere de

DIRECTIVĂ A CONSILIULUI

de modificare a Directivei 2006/112/CE și a Directivei 2009/132/CE în ceea ce privește anumite obligații privind taxa pe valoarea adăugată pentru prestările de servicii și vânzările de bunuri la distanță

{SWD(2016) 379 final}

{SWD(2016) 382 final}

EXPUNERE DE MOTIVE

1. CONTEXTUL PROPUNERII

• Motivele și obiectivele propunerii

Comisia Europeană s-a angajat să garanteze libera circulație a bunurilor și a serviciilor și să asigure faptul că „persoanele fizice și întreprinderile (...) pot beneficia de un acces neîntrerupt la activități online și pot exercita astfel de activități în condiții de concurență loială”. În ceea ce privește normele în vigoare în materie de TVA, comunicarea din mai 2015 intitulată „Strategia privind piața unică digitală pentru Europa”¹ și comunicarea din aprilie 2016 pe tema unui plan de acțiune privind TVA intitulată „Către un spațiu unic pentru TVA în UE – Momentul deciziei”² au acordat prioritate înlăturării obstacolelor din calea comerțului electronic transfrontalier, obstacole cauzate de obligațiile oneroase în materie de TVA, dar și de o lipsă inerentă de neutralitate care este dăunătoare pentru mediul de afaceri din UE. Propunerile vor moderniza normele actuale în materie de TVA care se aplică activităților de comerț electronic și vor contribui la o TVA care să reziste probei timpului.

Există în esență trei motive pentru a acționa:

- În primul rând, complexitatea obligațiilor în materie de TVA a fost identificată în mod constant drept unul dintre principalele motive pentru care o întreprindere nu se angajează în comerțul electronic transfrontalier și, prin urmare, aceasta înseamnă că piața unică nu poate fi accesată de către numeroase întreprinderi. Costurile respectării obligațiilor în materie de TVA au fost estimate, în medie, la 8 000 EUR anual pentru fiecare stat membru în care o întreprindere furnizează bunuri sau servicii. Aceasta este o sumă considerabilă pentru întreprinderi, în special pentru IMM-uri.
- În al doilea rând, sistemul actual nu este neutru, deoarece întreprinderile din UE se află într-un dezavantaj clar față de întreprinderile din afara UE, care pot furniza bunuri și servicii scutite de TVA în UE, în mod legitim și cu niveluri ridicate de neconformitate. Întrucât cotele de TVA se pot ridica până la 27%, există o denaturare semnificativă în favoarea întreprinderilor din afara UE dacă nu se aplică TVA.
- În al treilea rând, complexitatea sistemului actual, precum și scutirea actuală acordată pentru importul de transporturi mici de bunuri înseamnă că statele membre pierd venituri fiscale însemnate. Se estimează că pierderile de TVA și cele cauzate de nerespectarea normelor în comerțul electronic se ridică în prezent la 5 miliarde EUR anual.

Pentru pregătirea acestei propuneri, Comisia, ca parte a agendei pentru o mai bună legiferare, a efectuat o verificare a adecvării mini-ghișeului unic aplicabil prestărilor de servicii electronice de tip B2C, precum și a modificărilor aduse în 2015 normelor privind locul prestării acestor servicii. Propunerea ține seama în mod adecvat de această evaluare. Mai concret, propunerea va aborda deficiențele și obstacolele cu care se confruntă întreprinderile mici și mijlocii și microîntreprinderile. În termeni cantitativi, introducerea unui prag transfrontalier în interiorul UE în 2018 va scoate 6 500 de întreprinderi din sistemul actual de mini-ghișeu unic, ceea ce duce la o economie de costuri potențială de 13 milioane EUR pentru aceste întreprinderi. Introducerea, în 2018, a unor cerințe simplificate legate de probe va aduce beneficii unui număr suplimentar de 1 000 de întreprinderi. Acest prag, care se va

¹ COM(2015) 192 final.

² COM(2016) 148 final.

aplica și când mini-ghișeul unic va fi extins, în 2021, va fi util pentru 430 000 de întreprinderi, economiile potențiale ale acestora ridicându-se până la 860 de milioane EUR.

Dimensiunea REFIT a inițiativei se referă, de asemenea, la obiectivul principal al noii inițiative, care este „reducerea la minimum a sarcinilor legate de comerțul electronic transfrontalier care decurg din regimurile diferite de TVA”. În ceea ce privește rezultatele, propunerea ar trebui să reducă costurile de respectare a legislației în materie de TVA pentru întreprinderi cu 2,3 miliarde EUR pe an începând cu 2021, majorând totodată veniturile din TVA pentru statele membre cu 7 miliarde EUR. În plus, extinderea mini-ghișeului unic în 2021 ia în considerare și anumite deficiențe identificate în cadrul evaluării REFIT a inițiativei din 2015, cum ar fi necesitatea unor norme ale țării de origine în ceea ce privește cerințele de facturare, coordonarea auditurilor, comunicările cu contribuabilii și chiar includerea unui prag pentru furnizorii de bunuri și servicii.

- **Coerența cu dispozițiile existente în domeniul de politică**

Obiectivele generale ale propunerii sunt buna funcționare a pieței interne, competitivitatea întreprinderilor din UE și nevoia de a garanta o impozitare eficientă a economiei digitale. Propunerea este în concordanță cu viitoarea aplicare a principiului țării de destinație pentru TVA, așa cum este prevăzut în recentul plan de acțiune privind TVA sprijinit de Consiliu³.

În plus față de planul de acțiune privind TVA, propunerea a fost identificată ca fiind o inițiativă cheie în cadrul Strategiei privind piața unică digitală⁴ („Strategia privind piața unică digitală”), precum și în cadrul Strategiei privind piața unică⁵ și al Planului de acțiune privind guvernarea electronică⁶.

2. TEMEI JURIDIC, SUBSIDIARITATE ȘI PROPORȚIONALITATE

- **Temei juridic**

Propunerea este întemeiată pe articolul 113 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE). Conform acestui articol, Consiliul, hotărând în unanimitate, în conformitate cu o procedură legislativă specială și după consultarea Parlamentului European și a Comitetului Economic și Social, adoptă dispoziții de armonizare a normelor statelor membre în domeniul impozitării indirecte.

- **Subsidiaritate**

Propunerea este conformă cu principiul subsidiarității, principalele probleme care au fost identificate (efecte de denaturare, costuri administrative ridicate etc.) fiind cauzate de normele din Directiva TVA în vigoare și de actele conexe. Având în vedere că TVA este o taxă armonizată la nivelul UE, statele membre nu pot stabili norme diferite și, prin urmare, pentru orice inițiativă vizând modernizarea TVA percepute în cadrul comerțului electronic transfrontalier, este nevoie de o propunere a Comisiei de modificare a Directivei TVA. Propunerea prezintă în mod cert o valoare mai mare decât cea care poate fi realizată la nivelul statelor membre, având în vedere faptul că principala simplificare se referă la sistemul MGU aplicabil în toate statele membre și disponibil întreprinderilor pentru declararea simplă și eficientă a taxei datorate tuturor statelor membre. O abordare bazată pe instrumente juridice neobligatorii, cum ar fi varianta ca statele membre să aplice în mod voluntar un MGU nu este

³ <http://www.consilium.europa.eu/en/press/press-releases/2016/05/25-conclusions-vat-action-plan/>

⁴ COM(2015) 192 final.

⁵ COM(2015) 550 final.

⁶ COM(2016) 179 final.

fezabilă, întrucât aceasta este o excepție de la regimul normal și, prin urmare, necesită o abordare coordonată bazată pe o infrastructură informatică.

- **Proportionalitate**

Propunerea este conformă cu principiul proporționalității, adică nu depășește ceea ce este necesar pentru a îndeplini obiectivele tratatelor, în particular buna funcționare a pieței unice. La fel ca în cazul testului de subsidiaritate, statele membre nu pot aborda problemele și cauzele acestora în lipsa unei propuneri de modificare a Directivei TVA. Proportionalitatea propunerii prezintă o serie de aspecte importante. În primul rând, punerea în aplicare a propunerii în două etape este o recunoaștere a faptului că anumite măsuri, cum ar fi pragul și obligațiile simplificate, pot fi introduse în 2018 fără a fi nevoie de dezvoltarea unor sisteme informatice. Cu toate acestea, data punerii în aplicare pentru principalele elemente ale propunerii - anul 2021 - este o recunoaștere a faptului că statele membre vor avea nevoie de o perioadă de timp corespunzătoare pentru a putea dezvolta și testa sistemele informatice. Acest lucru permite, de asemenea, realizarea unor noi consultări cu mediul de afaceri. În al doilea rând, se recunoaște faptul că, deși vor exista dificultăți pentru administrațiile vamale, având în vedere că eliminarea scutirii de TVA pentru importul de transporturi mici va duce la o creștere semnificativă a numărului de colete pentru care TVA trebuie colectată, aceste dificultăți vor fi atenuate de simplificarea oferită prin intermediul sistemului de mini-ghișeu unic de import pentru toate coletele cu valoarea de până la 150 EUR, de creșterea veniturilor din TVA ale statelor membre cu 7 miliarde EUR anual și de condițiile de concurență echitabile pentru întreprinderile din UE care sunt în prezent dezavantajate.

- **Alegerea instrumentului**

Propunerea necesită modificarea a patru acte normative. Principalele modificări vor fi aduse Directivei 2006/112/CE privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată⁷ („Directiva TVA”) și Regulamentului (UE) nr. 904/2010 privind cooperarea administrativă și combaterea fraudei în domeniul taxei pe valoarea adăugată⁸. Vor fi aduse modificări relativ minore Directivei 2009/132/CE de stabilire a domeniului de aplicare a articolului 143 literele (b) și (c) din Directiva 2006/112/CE în ceea ce privește scutirea de la taxa pe valoarea adăugată a anumitor importuri finale de bunuri⁹ și Regulamentului (UE) nr. 282/2011 de stabilire a măsurilor de punere în aplicare a Directivei 2006/112/CE privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată¹⁰.

3. REZULTATELE EVALUĂRILOR EX-POST, ALE CONSULTĂRILOR CU PĂRȚILE INTERESATE ȘI ALE EVALUĂRILOR IMPACTULUI

- **Consultări cu părțile interesate**

Strategia de consultare a avut două scopuri principale. Primul a fost acela de a contribui la analiza în cadrul REFIT a punerii în aplicare a modificărilor din 2015 referitoare la locul prestării de servicii și la mini-ghișeul unic, iar al doilea a fost acela de a cunoaște punctele de vedere ale părților interesate cu privire la angajamentul asumat de Comisie, în cadrul Strategiei pentru piața unică digitală, de a moderniza cadrul TVA pentru comerțul electronic transfrontalier.

Procesul de consultare a avut patru aspecte principale:

⁷ JO L 347, 11.12.2006, p. 1.

⁸ JO L 268, 12.10.2010, p. 1.

⁹ JO L 292, 10.11.2009, p. 5.

¹⁰ JO L 77, 23.3.2011, p. 1.

- (1) consultări și ateliere cu participarea părților interesate efectuate de Deloitte în cadrul studiului cu privire la opțiunile de modernizare a comerțului electronic transfrontalier (februarie 2015 – iulie 2016);
- (2) seminarul Fiscalis (Dublin, septembrie 2015) la care au participat reprezentanți ai statelor membre și ai mediului de afaceri;
- (3) consultări specifice cu principalele părți interesate;
- (4) consultarea publică deschisă¹¹.

Impactul diferitelor opțiuni asupra IMM-urilor a fost un obiectiv central al acestei evaluări a impactului. Au fost luate o serie de măsuri specifice pentru a înțelege și a aborda problemele cu care se confruntă IMM-urile care au furnizat informații pentru această evaluare, atât din punct de vedere cantitativ, cât și calitativ. În această privință, a fost realizat un sondaj online destinat în mod specific întreprinderilor mici și microîntreprinderilor, precum și grupurilor reprezentative ale acestora, iar Comisia s-a asigurat că IMM-urile au fost reprezentate la conferința părților interesate.

Detalii suplimentare pot fi găsite în anexa 2 la evaluarea impactului, „Raport de sinteză asupra consultării părților interesate”.

Preocupările exprimate în cursul procesului de consultare de către întreprinderi și asociațiile de întreprinderi, inclusiv de cele mici și mijlocii, se referă în principal la normele din 2015 privind locul livrării/prestării și la aplicarea mini-ghișeului unic (MGU) pentru serviciile în cauză (necesitatea unui prag, aplicarea normelor țării de origine pentru anumite obligații specifice legate de TVA precum facturarea și ținerea registrelor, coordonarea activităților de audit etc.) și sunt în mare parte reflectate în prezenta propunere.

• **Obținerea și utilizarea expertizei**

Comisia a utilizat analiza efectuată de Deloitte pentru studiul „VAT Aspects of cross-border e-commerce – Options for modernising” (Aspecte legate de TVA ale comerțului electronic transfrontalier – opțiuni de modernizare) (februarie 2015 - iulie 2016), lotul 1, lotul 2 și lotul 3. Studiul este publicat pe site-ul web al Comisiei, la următoarea pagină: http://ec.europa.eu/taxation_customs/taxation/vat/key_documents/reports_published/index_en.htm.

Studiul avea trei obiective. În primul rând, să ofere o analiză economică a aspectelor legate de TVA ale comerțului electronic, conform normelor actuale privind TVA (lotul 1). În al doilea rând, să evalueze impactul opțiunilor avute în vedere pentru modernizarea aspectelor legate de TVA ale comerțului transfrontalier (lotul 2). În al treilea rând, să evalueze punerea în aplicare a modificărilor aduse normelor privind locul prestării pentru serviciile de telecomunicații, serviciile de radiodifuziune și de televiziune și serviciile electronice (denumite în continuare „servicii electronice”) și a MGU aferent, care au intrat în vigoare în ianuarie 2015 (lotul 3).

În plus, s-au organizat două întâlniri cu experți. În septembrie 2015 a fost organizat în Irlanda un seminar Fiscalis 2020, unde au participat specialiști în domeniul TVA atât din partea statelor membre, cât și a mediului de afaceri. Principalul obiectiv al seminarului a fost de a

¹¹

http://ec.europa.eu/taxation_customs/common/consultations/tax/2015_vat_cross_border_ecommerce_en.htm.

Comisia a primit aproximativ 370 de contribuții. Toate contribuțiile publice sunt disponibile pe site-ul DG TAXUD: http://ec.europa.eu/taxation_customs/resources/documents/common/consultations/tax/public-consultation-results_en.xlsx

evalua normele din 2015 privind locul de prestare și MGU, precum și opțiunile de modernizare a TVA pentru comerțul electronic transfrontalier, care au fost incluse în evaluarea inițială a impactului pentru această propunere. În aprilie 2016 a fost organizat în Suedia un al doilea atelier Fiscalis 2020 și Vamă 2020, la care experții din domeniul fiscal și vamal ai statelor membre au participat în principal cu scopul de a analiza componenta propunerii privind importurile (eliminarea scutirii de TVA pentru importul de transporturi mici și extinderea MGU pentru importul de transporturi mici de până la 150 EUR).

Ambele reuniuni au avut rezultate pozitive, iar recomandările formulate în cursul acestora au fost luate în considerare în prezenta propunere.

- **Evaluarea impactului**

Evaluarea impactului pentru această propunere a fost examinată de Comitetul de analiză a reglementării la 22 iunie 2016. Comitetul a emis un aviz favorabil, cu o serie de recomandări care au fost luate în considerare. Avizul comitetului și recomandările sunt incluse în anexa 1 la documentul de lucru al serviciilor Comisiei privind evaluarea impactului care însoțește prezenta propunere. Fișa rezumat este disponibilă la pagina https://ec.europa.eu/taxation_customs/business/vat/digital-single-market-modernising-vat-cross-border-ecommerce_en.

- **Adecvarea și simplificarea reglementărilor**

Prezenta propunere este inclusă în programul REFIT și, în acest sens, a fost efectuată o evaluare a punerii în aplicare a modificărilor din 2015 referitoare la locul prestării de servicii electronice și la punerea în aplicare a sistemului MGU pentru aceste servicii. Această evaluare arată că MGU a permis economisirea a 500 de milioane EUR de către întreprinderi în comparație cu alternativa reprezentată de înregistrarea și plata directă – în medie 41 000 EUR pentru fiecare întreprindere. Aceasta reprezintă o reducere cu 95% a costurilor în comparație cu alternativa reprezentată de înregistrarea directă.

Evaluarea MGU a fost, de asemenea, foarte utilă pentru a asigura că noua inițiativă recunoaște elementele pozitive și ia în calcul deficiențele modificărilor din 2015. De exemplu, prezenta propunere include introducerea, în 2018, a unui prag transfrontalier aplicabil serviciilor acoperite de modificările din 2015, precum și o relaxare a obligației de a prezenta două elemente de probă pentru furnizorii de servicii electronice care au o cifră de afaceri mai mică de 100 000 EUR (așa-numita tranziție lină).

4. IMPLICAȚII BUGETARE

Se preconizează că propunerea va determina creșterea veniturilor din TVA ale statelor membre, până în 2021, cu 7 miliarde EUR anual. Se estimează totodată că propunerea va reduce sarcina administrativă pentru întreprinderi cu 2,3 miliarde EUR anual.

Implicațiile în materie de costuri pentru statele membre ar trebui să fie limitate, dat fiind că extinderea MGU este o evoluție a unui sistem informatic existent.

5. ALTE ELEMENTE

- **Planuri de punere în aplicare și măsuri de monitorizare, evaluare și raportare**

Punerea în aplicare va fi supravegheată de Comitetul permanent pentru cooperare administrativă (SCAC). La fel ca în cazul modificărilor din 2015, SCAC va fi sprijinit de Comitetul permanent pentru tehnologia informației (SCIT).

- **Prezentare generală a principalelor dispoziții ale propunerii**

Principalele dispoziții ale propunerii sunt următoarele:

- (1) extinderea MGU existent la vânzările intracomunitare la distanță de bunuri materiale și servicii, altele decât serviciile electronice, precum și la vânzările la distanță de bunuri din țări terțe;
- (2) introducerea unui regim simplificat de declarare și plată globală a TVA la import pentru importatorii de bunuri destinate consumatorului final, în cazul în care TVA nu a fost plătită prin intermediul sistemului MGU;
- (3) eliminarea pragurilor existente pentru vânzările intracomunitare la distanță, care generează denaturări ale pieței unice;
- (4) eliminarea scutirii de TVA existente pentru importul de transporturi mici de bunuri provenind de la furnizori din țări terțe, care îi dezavantajează pe vânzătorii din UE;
- (5) introducerea unor măsuri de simplificare comune la nivelul Comunității, inclusiv a unui prag de TVA pentru vânzările intracomunitare la distanță de bunuri și servicii electronice, în sprijinul micilor întreprinderi nou-înființate de comerț electronic, precum și a unor norme simplificate pentru identificarea clienților;
- (6) autorizarea vânzătorilor din UE să aplice normele țării de origine în domenii cum ar fi facturarea și ținerea registrelor și
- (7) o mai bună coordonare între statele membre atunci când auditează întreprinderile transfrontaliere care utilizează sistemul de TVA pentru a asigura un nivel ridicat de conformitate.

- **Explicații detaliate cu privire la prevederile specifice ale propunerii**

Articolul 1 – modificări aduse Directivei TVA – dispoziții cu efect de la 1 ianuarie 2018

Articolul 1 punctul 1 propune o clarificare a articolului 28 din Directiva TVA care reflectă discuțiile purtate în cadrul Comitetului TVA. Se adaugă cuvintele „inclusiv în cazurile în care se utilizează în acest scop o rețea de telecomunicații, o interfață sau un portal”, pentru a se clarifica faptul că acest articol se aplică și atunci când un serviciu electronic este furnizat printr-un intermediar sau un terț care acționează în nume propriu, dar în contul altei persoane, și care utilizează o interfață electronică.

Punctele 2-7 ale articolului 1 propun mai multe îmbunătățiri ale regimurilor speciale existente de impozitare a serviciilor electronice prestate de persoane impozabile nestabilite către persoane neimpozabile prevăzute în titlul XII capitolul 6 din Directiva TVA. Aceste îmbunătățiri, care nu necesită nicio modificare a sistemului de înregistrare și plată electronică (mini-ghișeul unic) care permite întreprinderilor ce prestează asemenea servicii să se înregistreze și să declare și să plătească TVA într-un singur stat membru pentru toate serviciile prestate clienților stabiliți în Comunitate („mini-ghișeul unic” sau „MGU”), și care rezultă din evaluarea MGU, inclusiv din consultarea operatorilor, sunt următoarele:

- (8) Punctul 2: la articolul 58 din Directiva TVA se adaugă alineatele (2) - (5) pentru a introduce un prag de 10 000 EUR sub care locul de prestare a serviciilor care pot fi reglementate de regimul special intracomunitar pentru serviciile electronice rămâne în statul membru al prestatorului. Totuși, acest prag ar trebui să fie opțional pentru persoanele impozabile, cărora ar trebui să li se permită să utilizeze MGU în orice caz, de exemplu dacă, în cursul unui an calendaristic, cifra de afaceri se situează, în mod excepțional, sub acest prag.

- (9) Punctul 3: Articolul 219a din Directiva TVA se modifică pentru a prevedea că se aplică normele de facturare ale statului membru de identificare. Drept urmare, furnizorii ar trebui să respecte normele de facturare ale unui singur stat membru, și nu, așa cum se întâmplă în prezent, ale fiecărui stat membru de destinație a serviciilor prestate.
- (10) Punctele 4 și 5: persoanele impozabile care nu sunt stabilite în Comunitate, dar sunt înregistrate în scopuri de TVA într-un stat membru (de exemplu, deoarece desfășoară operațiuni ocazionale supuse TVA în statul membru respectiv) nu pot utiliza nici regimul special pentru persoanele impozabile nestabilite în Comunitate (denumit în continuare „regimul non-UE”), nici regimul special pentru persoanele impozabile stabilite în Comunitate (denumit în continuare „regimul UE”). Prin urmare, aceste persoane nu pot beneficia în prezent de simplificările oferite prin mini-ghișeul unic și trebuie să se înregistreze în scopuri de TVA în fiecare stat membru în care furnizează servicii electronice. Pentru a permite acestor persoane impozabile să utilizeze regimul non-UE, propunerea elimină cuvintele „și care nu are obligația, din alte motive, să fie înregistrată în scopuri de TVA” din definiția noțiunii de „persoană impozabilă nestabilită în Comunitate” de la articolul 358a din Directiva TVA și adaptează articolul 361 alineatul (1) litera (e) din Directiva TVA în consecință.
- (11) Punctele 6 și 7: Articolul 369 alineatul (2) și articolul 369k alineatul (2) din Directiva TVA sunt modificate pentru a prevedea că perioada de păstrare a registrelor în regimul non-UE și regimul UE este perioada definită de statul membru de identificare al persoanei impozabile, în locul perioadei de 10 ani aplicabile în prezent, care depășește cu mult cerințele de păstrare a registrelor din majoritatea statelor membre.

Articolul 2 – modificări aduse Directivei TVA – dispoziții cu efect de la 1 ianuarie 2021 – extinderea mini-ghișeului unic

Acest articol conține dispozițiile necesare pentru a extinde aplicarea actualelor regimuri speciale pentru impozitarea „serviciilor electronice” prevăzute în titlul XII capitolul 6 din Directiva TVA și la alte servicii, precum și la vânzările de bunuri la distanță, atât intracomunitare, cât și din afara Comunității. În consecință, definițiile serviciilor electronice de la articolul 358 din Directiva TVA pot fi eliminate, dar trebuie adăugată o definiție a vânzărilor la distanță (punctul 11). De asemenea, acest articol propune o serie de îmbunătățiri suplimentare ale regimurilor speciale actuale. Data propusă pentru intrarea în vigoare este 1 ianuarie 2021, deoarece aceste modificări necesită, de asemenea, stabilirea unor dispoziții detaliate de punere în aplicare și adaptări ale sistemului informatic pentru înregistrarea, declararea și plata TVA (MGU).

1. Regimul special pentru persoanele impozabile nestabilite în Comunitate care prestează servicii către persoane neimpozabile din Comunitate (regimul non-UE)

Propunerea extinde regimul special pentru persoanele impozabile nestabilite care prestează servicii electronice unor persoane neimpozabile din Comunitate (titlul XII capitolul 6 secțiunea 2 din Directiva TVA) la alte servicii. Acest lucru impune următoarele modificări ale Directivei TVA:

- adăugarea unei definiții a termenului „stat membru de consum” la articolul 358a, care să prevadă că acesta este statul membru în care se consideră că are loc prestarea de servicii, în conformitate cu titlul V capitolul 3 din Directiva TVA (punctul 13);
- înlocuirea referirii la „servicii de telecomunicații, servicii de radiodifuziune și de televiziune sau servicii electronice” prin „servicii” în titlul secțiunii 2 (punctul 12),

precum și la articolele 359, 363, 364 și 365 din Directiva TVA (punctele 14, 16 și 17).

În plus, sunt propuse două noi îmbunătățiri ale acestui regim care rezultă din evaluarea MGU (punctul 17):

- o modificare a articolului 364 din Directiva TVA care prelungește termenul-limită pentru depunerea declarației de TVA de la 20 la 30 de zile de la încheierea perioadei fiscale;
 - o modificare a articolului 365 din Directiva TVA (punctele 14, 16 și 17) care prevede că rectificările la declarațiile de TVA anterioare pot fi făcute într-o declarație ulterioară, și nu în declarațiile pentru perioadele fiscale la care se referă rectificările.
2. *Regimul special pentru vânzările intracomunitare de bunuri la distanță și pentru serviciile prestate de către persoane impozabile stabilite în Comunitate, dar într-un alt stat membru decât statul membru de consum (regimul UE)*

Propunerea extinde regimul special pentru serviciile electronice prestate de către persoane impozabile stabilite în Comunitate, dar nu în statul membru de consum (titlul XII capitolul 6 secțiunea 3 din Directiva TVA) la alte servicii prestate către persoane neimpozabile, precum și la vânzările intracomunitare de bunuri la distanță. Acest lucru impune următoarele modificări ale Directivei TVA:

- adăugarea unei definiții a termenului „vânzare intracomunitară de bunuri la distanță” la articolul 369a din Directiva TVA [punctul 20 litera (a)]. Acest concept este definit prin trimitere la articolul 33 alineatul (1) din Directiva TVA. Propunerea clarifică, de asemenea, articolul 33 alineatul (1) în conformitate cu orientările Comitetului TVA. În plus, întrucât furnizorii care fac vânzări intracomunitare de bunuri la distanță vor avea posibilitatea de a utiliza mini-ghișeul unic și de a declara și plăti TVA pentru toate vânzările la distanță într-un singur stat membru, propunerea elimină pragurile actuale prevăzute la articolul 34 din Directiva TVA sub care vânzările la distanță sunt supuse plății TVA în statul membru în care începe transportul sau expedierea bunurilor (punctele 3 și 4). Aceste praguri se înlocuiesc cu un prag de 10 000 EUR pentru microîntreprinderi, sub care locul livrărilor reglementate de acest regim special rămâne în statul membru unde este stabilit furnizorul (punctele 5 și 6). În conformitate cu articolul 1 punctul 2 din propunere, acest prag ar trebui să se aplice începând cu 1 ianuarie 2018, numai pentru prestările de servicii electronice. Începând din 2021, acest prag ar trebui să devină un prag global care să se aplice serviciilor electronice și vânzărilor intracomunitare de bunuri la distanță. Prin urmare, pragul ar trebui eliminat de la articolul 58 și introdus într-un nou capitol 3a (noul articol 59c) din titlul V din Directiva TVA. În fine, obligația de a emite o factură în cazul vânzărilor intracomunitare la distanță prevăzute la articolul 220 alineatul (1) punctul 2 ar trebui să fie eliminată atunci când se utilizează acest regim special (punctul 9), deoarece această obligație este legată de actualul regim de vânzări intracomunitare la distanță care necesită monitorizarea pragurilor naționale;
- adăugarea unei definiții a termenului „stat membru de consum” la articolul 369a din Directiva TVA [punctul 20 litera (b)]. Acesta este statul membru în care se consideră că a avut loc prestarea serviciilor în conformitate cu titlul V capitolul 3 din Directiva TVA sau, în cazul vânzărilor la distanță, statul membru în care se încheie expedierea sau transportul bunurilor către client;
- modificarea titlului secțiunii 3 și a articolelor 369b, 369c, 369e, 369f, 369h, 369i, 369j și 369k din Directiva TVA ca urmare a extinderii sferei de aplicare a acestei

secțiuni (punctele 19, 21 și 23-28). În mod concret, trimiterile la „persoana impozabilă nestabilă în statul membru de consum” se înlocuiesc cu „persoana impozabilă care utilizează acest regim”, deoarece cerința de a nu fi stabilit în statul membru de consum nu se aplică vânzărilor intracomunitare de bunuri la distanță;

- extinderea conținutului declarației de TVA prevăzute la articolul 369g alineatul (1) din Directiva TVA astfel încât să includă și date privind vânzările de bunuri la distanță (punctul 24). Persoanele impozabile care efectuează atât prestări de servicii, cât și vânzări de bunuri la distanță în temeiul acestui regim special ar trebui să poată declara ambele tipuri de activități în aceeași declarație de TVA. Noul articol 369g alineatul (2) din Directiva TVA prevede că, în cazul în care o singură persoană impozabilă furnizează bunuri din diferite state membre în temeiul acestui regim special, declarația de TVA trebuie să conțină o defalcare a acestor livrări pe stat membru de consum pentru fiecare stat membru de expediere. Această dispoziție este similară dispoziției existente pentru serviciile electronice din actualul articol 369g al doilea paragraf din Directiva TVA, care devine articolul 369g alineatul (3).

În plus, la fel ca în cazul regimului non-UE, propunerea prelungește termenul-limită pentru depunerea declarației de TVA de la 20 la 30 de zile de la încheierea perioadei fiscale, la articolul 369f din Directiva TVA, iar la articolul 369g alineatul (4) din Directiva TVA, prevede că pot fi efectuate rectificări ale declarațiilor de TVA anterioare într-o declarație ulterioară, și nu în declarațiile pentru perioadele fiscale la care se referă rectificările (punctul 24).

În fine, este propusă o clarificare a articolului 14 alineatul (2) litera (c) din Directiva TVA (punctul 1), similară clarificărilor propuse pentru articolul 28 din Directiva TVA (articolul 1 punctul 1), astfel încât să se clarifice faptul că acest articol se aplică și în cazul în care vânzările online de bunuri se efectuează printr-un intermediar sau un terț care acționează în nume propriu, dar în contul altei persoane și care utilizează o interfață electronică (de exemplu, o platformă electronică).

3. *Regimul special pentru vânzarea la distanță de bunuri importate din țări terțe sau din teritorii terțe cu valoare intrinsecă de maximum 150 EUR (regimul de import)*

La capitolul 6 din titlul XII din Directiva TVA se adaugă o nouă secțiune 4, care instituie un regim special pentru vânzarea la distanță a bunurilor importate din țări terțe sau teritorii terțe (punctul 29). Această secțiune are aceeași structură și se bazează pe aceleași principii ca regimurile speciale prevăzute în secțiunile 2 și 3 din capitolul 6.

Articolul 369l prevede definițiile care se aplică în această secțiune. Definiția noțiunii de „vânzare la distanță de bunuri importate din țări terțe” stabilește domeniul de aplicare al acestui regim special, care acoperă vânzările de bunuri din transporturi cu o valoare intrinsecă¹² ce nu depășește 150 EUR, al căror loc de livrare este reglementat de articolul 33 alineatul (2) din Directiva TVA. În prezent, acest articol prevede că, în cazul în care bunurile vândute „la distanță” sunt importate într-un alt stat membru decât cel în care se încheie transportul către client, se consideră că livrarea bunurilor a avut loc în acest din urmă stat membru. Pentru a permite utilizarea regimului special și în situațiile în care statul membru în care se află clientul este același cu statul membru de import, se adaugă un al doilea paragraf la articolul 33 alineatul (2) pentru a crea o operațiune impozabilă în acest stat membru în care este utilizat regimul special [punctul 2 litera (b)]. Este necesar să se definească ceea ce constituie un „intermediar”, deoarece ar trebui să fie posibil, pentru vânzătorii care nu sunt stabiliți pe teritoriul Comunității, să desemneze o persoană stabilită în Comunitate pentru a

¹² Valoarea intrinsecă este exclusiv valoarea bunurilor și nu include asigurarea și transportul.

îndeplini obligațiile de plată a TVA în cadrul acestui regim special, în numele și în contul lor. Pentru a decide care stat membru este „statul membru de identificare”, este necesar să se determine dacă vânzătorul este stabilit sau are un sediu fix pe teritoriul Comunității și dacă a desemnat un intermediar. În fine, „stat membru de consum” înseamnă statul membru în care se încheie transportul către client.

Articolul 369m precizează cine este eligibil să beneficieze de acest regim special. Potrivit propunerii, un vânzător care nu este stabilit în Comunitate ar trebui să desemneze un intermediar, cu excepția cazului în care este autorizat de către statul membru de identificare sau în care este stabilit într-o țară cu care UE a încheiat un acord de asistență reciprocă. Lista țărilor în cauză ar urma să fie stabilită ulterior într-un regulament de punere în aplicare al Comisiei.

Articolul 369n prevede că TVA devine exigibilă în momentul în care plata a fost acceptată. Această dispoziție este necesară pentru a stabili care livrări de bunuri și prestări de servicii ar trebui incluse în declarația periodică de TVA.

Articolele 369o – 369x reiau dispozițiile celorlalte două regimuri speciale în ceea ce privește identificarea, declarațiile de TVA, plata TVA și ținerea registrelor. Trebuie remarcat faptul că articolul 369s conține o dispoziție specifică regimului de import care stipulează că statele membre nu ar trebui să impună obligații de declarare suplimentare, pe lângă declarația periodică de TVA.

În cazul în care TVA este declarată în cadrul acestui regim special, nu ar trebui să se mai plătească TVA la momentul importului bunurilor. Prin urmare, este necesar să se prevadă o exceptare pentru astfel de importuri. Această exceptare este introdusă în articolul 143 alineatul (1) din Directiva TVA. Pentru a permite autorităților vamale să identifice aceste transporturi în momentul importului, ar trebui să li se furnizeze acestora un număr de TVA valabil care atestă că TVA este declarată în cadrul regimului special, cel târziu în momentul prezentării declarației de import (punctul 7).

Deși acest regim vizează în primul rând vânzările la distanță către consumatorii finali, nu este exclus ca persoanele impozabile să cumpere prin internet bunuri în scopuri profesionale din afara Comunității, de la un vânzător care utilizează acest regim special. Pentru a permite acestor persoane impozabile să își exercite dreptul de deducere a TVA plătite pentru astfel de achiziții, se adaugă o nouă literă (g) la articolul 178, care prevede condițiile de exercitare a dreptului de deducere (punctul 8).

4. *Mecanisme speciale de declarare și plată a TVA la import pentru vânzarea la distanță de bunuri din țări terțe sau teritorii terțe în cazul în care nu este utilizat regimul de import*

Sunt introduse măsuri de simplificare pentru bunurile din transporturi cu o valoare pentru care nu este declarată TVA prin regimul de import prevăzut în secțiunea 3 de mai sus (punctul 30). Pentru astfel de importuri, statele membre ar trebui să permită persoanei care prezintă bunurile în vamă în Comunitate (de regulă, operatorii poștali sau serviciile de curierat rapid) să declare și să plătească TVA la import datorată pentru aceste transporturi pe cale electronică, pe baza unei declarații lunare, în numele persoanei care este destinatarul bunurilor. Pentru a simplifica și mai mult declarația, aceste bunuri ar trebui să fie supuse sistematic cotei standard de TVA, cu excepția cazului în care destinatarul bunurilor cere în mod specific aplicarea unei cote reduse. În acest caz însă, va fi necesară o declarație vamală standard.

Articolul 3 - modificarea Directivei 2009/132/CE

Titlul IV (articolele 23 și 24) din Directiva 2009/132/CE prevede o scutire pentru bunurile importate cu o valoare neglijabilă care nu depășește valoarea totală de 10 - 22 EUR (suma urmează a fi stabilită de fiecare stat membru). Deoarece utilizarea regimului special (și, prin urmare, a mini-ghișeului unic) va permite ca TVA să fie declarată și achitată la importul de bunuri comandate online și, astfel, va simplifica mult colectarea TVA, nu este necesară menținerea acestei scutiri de TVA. Prin urmare, propunerea elimină această scutire începând de la 1 ianuarie 2021, care este data propusă pentru intrarea în vigoare a regimului de import.

Propunere de

DIRECTIVĂ A CONSILIULUI

de modificare a Directivei 2006/112/CE și a Directivei 2009/132/CE în ceea ce privește anumite obligații privind taxa pe valoarea adăugată pentru prestările de servicii și vânzările de bunuri la distanță

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 113,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Parlamentului European¹,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European²,

hotărând în conformitate cu o procedură legislativă specială,

întrucât:

- (1) Directiva 2006/112/CE a Consiliului³ prevede regimuri speciale de percepere a taxei pe valoarea adăugată (TVA) pentru persoanele impozabile nestabilite care furnizează servicii de telecomunicații, servicii de radiodifuziune și de televiziune sau servicii electronice către persoane neimpozabile.
- (2) Directiva 2009/132/CE a Consiliului⁴ prevede scutirea de TVA a importurilor de transporturi mici de bunuri cu valoare nesemnificativă.
- (3) Evaluarea acestor regimuri speciale introduse la 1 ianuarie 2015 a identificat o serie de domenii în care sunt necesare îmbunătățiri. În primul rând, ar trebui redusă sarcina suportată de microîntreprinderile stabilite într-un stat membru care prestează ocazional astfel de servicii către alte state membre pentru a respecta obligațiile în materie de TVA în alte state membre decât statul lor membru de stabilire. Prin urmare, ar trebui introdus un prag, la nivel comunitar, până la care aceste prestări de servicii să rămână supuse la plata TVA în statul membru de stabilire. În al doilea rând, obligația de a respecta cerințele de facturare și de ținere a registrelor ale tuturor statelor membre în care sunt prestate serviciile este foarte împovărătoare. Prin urmare, pentru a reduce la minimum sarcina pentru întreprinderi, normele referitoare la facturare și la ținerea registrelor ar trebui să fie cele aplicabile în statul membru de identificare al furnizorului care utilizează regimurile speciale. În al treilea rând, persoanele impozabile care nu sunt stabilite în Comunitate, dar sunt înregistrate în scopuri de

¹ JO C , , p. .

² JO C , , p. .

³ Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (JO L 347, 11.12.2006, p. 1).

⁴ Directiva 2009/132/CE a Consiliului din 19 octombrie 2009 de stabilire a domeniului de aplicare a articolului 143 literele (b) și (c) din Directiva 2006/112/CE în ceea ce privește scutirea de la taxa pe valoarea adăugată a anumitor importuri finale de bunuri (JO L 292, 10.11.2009, p. 5).

TVA într-un stat membru (de exemplu, deoarece desfășoară operațiuni ocazionale supuse TVA în statul membru respectiv) nu pot utiliza nici regimul special pentru persoanele impozabile care nu sunt stabilite în Comunitate, nici regimul special pentru persoanele impozabile stabilite în Comunitate. În consecință, se propune ca acestor persoane impozabile să li se permită să utilizeze regimul special pentru persoanele impozabile care nu sunt stabilite pe teritoriul Comunității.

- (4) În plus, evaluarea regimurilor speciale de impozitare a serviciilor de telecomunicații, de radiodifuziune și televiziune sau a serviciilor electronice, introdusă la 1 ianuarie 2015, a arătat că perioada de depunere a declarației de TVA, de 20 de zile de la încheierea perioadei fiscale cuprinse în declarație, este prea scurtă, în special pentru serviciile furnizate printr-o rețea de telecomunicații, o interfață sau un portal, atunci când se consideră că serviciile furnizate prin intermediul rețelei, interfeței sau portalului respectiv sunt furnizate de operatorul rețelei, al interfeței sau al portalului, care trebuie să colecteze informațiile necesare pentru completarea declarației de TVA de la fiecare furnizor de servicii în parte. Evaluarea a arătat, de asemenea, că cerința de a face rectificări ale declarației de TVA din perioada fiscală în cauză este foarte împovărătoare pentru persoanele impozabile, deoarece acestea pot fi nevoite să depună din nou o serie de declarații de TVA trimestrial. În consecință, termenul-limită de depunere a declarației de TVA ar trebui să fie prelungit de la 20 la 30 de zile de la încheierea perioadei fiscale și ar trebui să li se permită persoanelor impozabile să rectifice declarațiile de TVA anterioare într-o declarație ulterioară, și nu în declarațiile pentru perioadele fiscale la care se referă rectificările.
- (5) Pentru ca persoanele impozabile care furnizează persoanelor neimpozabile alte servicii decât serviciile de telecomunicații, serviciile de radiodifuziune și televiziune sau serviciile electronice să nu fie nevoite să se înregistreze în scopuri de TVA în fiecare stat membru în care aceste servicii sunt supuse plății TVA, statele membre ar trebui să autorizeze persoanele impozabile care furnizează asemenea servicii să utilizeze sistemul informatic de înregistrare și de declarare și plată a TVA, care le permite să declare și să plătească TVA pentru aceste servicii într-un singur stat membru.
- (6) Pentru a clarifica domeniul de aplicare al dispozițiilor care se referă la situațiile în care bunurile sau serviciile sunt achiziționate și furnizate unui cumpărător ulterior, este necesar să se facă referire la noile mijloace de interacțiune electronică prin care sunt încheiate tranzacțiile, astfel încât să se țină seama de evoluțiile tehnologice.
- (7) Realizarea pieței interne, globalizarea și schimbările tehnologice au dus la o creștere explozivă a comerțului electronic și, implicit, a vânzărilor de bunuri la distanță, atât de la un stat membru la altul, cât și din teritorii terțe sau țări terțe către Comunitate. Dispozițiile pertinente ale Directivelor 2006/112/CE și 2009/132/CE ar trebui să fie adaptate la această evoluție, luând în considerare principiul impozitării la destinație și necesitatea de a proteja veniturile fiscale ale statelor membre, de a crea condiții de concurență echitabile pentru întreprinderile în cauză și de a reduce sarcina administrativă impusă acestora. Regimul special pentru serviciile de telecomunicații, serviciile de radiodifuziune și televiziune sau serviciile electronice furnizate de către persoane impozabile stabilite în Comunitate, dar nu în statul membru de consum, ar trebui, prin urmare, să fie extins la vânzarea intracomunitară de bunuri la distanță și ar trebui introdus un regim special similar pentru vânzarea la distanță de bunuri importate din țări terțe sau din teritorii terțe.
- (8) Pentru a reduce sarcina întreprinderilor care utilizează regimul special pentru vânzările intracomunitare de bunuri la distanță, obligația de a emite o factură pentru astfel de

vânzări ar trebui eliminată. Pentru a asigura securitatea juridică pentru aceste întreprinderi, normele care reglementează locul acestor livrări de bunuri ar trebui să indice în mod clar că acestea se aplică și atunci când bunurile sunt transportate sau expediate în mod indirect în contul furnizorului.

- (9) Domeniul de aplicare al regimului special pentru vânzarea la distanță de bunuri importate din țări terțe sau din teritorii terțe ar trebui limitat la vânzări de bunuri a căror valoare intrinsecă nu depășește 150 EUR, sumă de la care este necesară o declarație vamală completă în scopuri vamale în momentul importului. În vederea evitării dublei impunerii, ar trebui introdusă o scutire de la taxa pe valoarea adăugată la importul bunurilor declarate în cadrul acestui regim special. În plus, pentru a se evita denaturarea concurenței între furnizorii din interiorul și din afara Comunității, precum și pentru a evita pierderile de venituri fiscale, este necesar să se elimine scutirea pentru importurile de bunuri în transporturi mici cu valoare neglijabilă prevăzută în Directiva 2009/132/CE.
- (10) O persoană impozabilă care utilizează regimul special pentru vânzarea la distanță de bunuri importate din țări terțe sau din teritorii terțe ar trebui să aibă posibilitatea de a numi un intermediar stabilit în Comunitate ca persoană obligată la plata TVA care îndeplinește obligațiile prevăzute în cadrul regimului special în numele și în contul său.
- (11) În vederea protejării veniturilor fiscale ale statelor membre, o persoană impozabilă nestabilă în Comunitate care utilizează acest regim special ar trebui să aibă obligația de a desemna un intermediar. Cu toate acestea, obligația nu ar trebui să se aplice dacă persoana respectivă este autorizată de către statul membru de identificare sau dacă este stabilită într-o țară cu care UE a încheiat un acord de asistență reciprocă. Astfel de autorizații ar trebui să fie condiționate de respectarea unei liste stricte de criterii stabilite în mod clar.
- (12) În vederea asigurării unor condiții uniforme pentru punerea în aplicare a prezentei directive în ceea ce privește stabilirea listei de țări terțe cu care Uniunea a încheiat un acord cu privire la asistența reciprocă cu un domeniu de aplicare similar cu Directiva 2008/55/CE a Consiliului⁵ și cu Regulamentul (UE) nr. 904/2010 al Consiliului⁶, ar trebui conferite competențe de executare Comisiei. Aceste competențe ar trebui să fie exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului⁷. Întrucât stabilirea listei țărilor terțe este direct legată de cooperarea administrativă în domeniul taxei pe valoarea adăugată, Comisia ar trebui să fie asistată de Comitetul permanent pentru cooperare administrativă instituit prin articolul 58 din Regulamentul (UE) nr. 904/2010.
- (13) În condițiile unei dezvoltări explozive a comerțului electronic, care a dus la creșterea numărului de transporturi mici cu valoare intrinsecă de maximum 150 EUR importate în Comunitate, statele membre ar trebui să permită sistematic utilizarea unor mecanisme speciale de declarare și plată a TVA la import. Aceste mecanisme se pot aplica atunci când nu este utilizat regimul special pentru vânzarea la distanță de bunuri

⁵ Directiva 2008/55/CE a Consiliului din 26 mai 2008 privind asistența reciprocă în materie de recuperare a creanțelor privind anumite cotizații, drepturi, taxe și alte măsuri (JO L 150, 10.6.2008, p. 28).

⁶ Regulamentul (UE) nr. 904/2010 al Consiliului din 7 octombrie 2010 privind cooperarea administrativă și combaterea fraudei în domeniul taxei pe valoarea adăugată (JO L 268, 12.10.2010, p. 10).

⁷ Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13).

importate din țări terțe sau teritorii terțe și consumatorul final nu a optat pentru regimul de import standard pentru a beneficia de o eventuală cotă redusă de TVA.

- (14) Data aplicării dispozițiilor prezentei directive ține cont, acolo unde este cazul, de timpul necesar în vederea instituirii măsurilor care se impun pentru aplicarea prezentei directive și pentru ca statele membre să își adapteze sistemul informatic pentru înregistrare și pentru declararea și plata TVA.
- (15) Având în vedere că obiectivul prezentei directive, și anume simplificarea obligațiilor în materie de TVA, nu poate fi realizat în mod satisfăcător de către statele membre și, prin urmare, poate fi realizat mai bine la nivelul Uniunii, aceasta poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității prevăzut la același articol, prezenta directivă nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea acestui obiectiv.
- (16) În conformitate cu Declarația politică comună din 28 septembrie 2011 a statelor membre și a Comisiei privind documentele explicative⁸, statele membre s-au angajat ca, în cazurile justificate, să transmită împreună cu notificarea măsurilor de transpunere unul sau mai multe documente în care să explice relația dintre componentele unei directive și părțile corespunzătoare din instrumentele naționale de transpunere. În ceea ce privește prezenta directivă, legiuitorul consideră că transmiterea unor astfel de documente este justificată.
- (17) Prin urmare, Directivele 2006/112/CE și 2009/132/CE ar trebui modificate în consecință,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

Modificări ale Directivei 2006/112/CE cu efect de la 1 ianuarie 2018

Cu efect de la 1 ianuarie 2018, Directiva 2006/112/CE se modifică după cum urmează:

- 1. Articolul 28 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 28

Atunci când o persoană impozabilă care acționează în nume propriu, dar în contul unei alte persoane, ia parte la o prestare de servicii – inclusiv în cazurile în care în acest scop se utilizează o rețea de telecomunicații, o interfață sau un portal – se consideră că a primit și a prestat ea însăși serviciile respective.”

- 2. Articolul 58 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 58

(1) Locul de prestare a următoarelor servicii către o persoană neimpozabilă este locul unde persoana respectivă este stabilită sau, dacă nu este stabilită, locul unde își are domiciliul stabil sau reședința obișnuită:

- (a) servicii de telecomunicații;
- (b) servicii de radiodifuziune și televiziune;

⁸ JO C 369, 17.12.2011, p. 14.

(c) servicii furnizate pe cale electronică, în special cele prevăzute în anexa II.

Atunci când prestatorul unui serviciu și clientul său comunică prin intermediul poștei electronice, acest lucru nu înseamnă, în sine, că serviciul prestat este un serviciu prestat pe cale electronică.

(2) Alineatul (1) nu se aplică atunci când sunt îndeplinite următoarele condiții:

- (a) furnizorul este stabilit sau, dacă nu este stabilit, își are domiciliul stabil sau reședința obișnuită într-un singur stat membru;
- (b) serviciile sunt prestate unor clienți situați în orice stat membru, altul decât statul membru menționat la litera (a);
- (c) valoarea totală, fără TVA, a prestațiilor respective nu depășește, în anul calendaristic curent, 10 000 EUR sau echivalentul acestei sume în moneda națională, și nu a depășit această sumă în cursul anului calendaristic precedent.

(3) Atunci când, în cursul unui an calendaristic, pragul menționat la alineatul (2) litera (c) este depășit, alineatul (1) se aplică de la momentul respectiv.

(4) Statul membru pe teritoriul căruia furnizorii menționați la alineatul (2) sunt stabiliți sau, dacă nu sunt stabiliți, își au domiciliul stabil sau reședința obișnuită, acordă acestor furnizori dreptul de a opta ca locul livrării să fie stabilit în conformitate cu alineatul (1).

(5) Statele membre iau toate măsurile corespunzătoare pentru a monitoriza îndeplinirea de către persoana impozabilă a condițiilor menționate la alineatul (2).”

3. Articolul 219a a se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 219a

(1) Facturarea face obiectul normelor aplicabile în statele membre în care se consideră că este efectuată livrarea de bunuri sau prestarea de servicii, în conformitate cu dispozițiile titlului V.

(2) Prin derogare de la alineatul (1), facturarea face obiectul următoarelor norme:

- (a) normele care se aplică în statul membru în care furnizorul și-a stabilit sediul activității sale economice sau are un sediu comercial fix de la care este efectuată livrarea sau prestarea, sau, în absența unui astfel de sediu al activității economice sau sediu comercial fix, statul membru în care furnizorul își are domiciliul permanent sau reședința obișnuită, atunci când:
 - (i) furnizorul nu este stabilit în statul membru în care se consideră că va avea loc livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor, în conformitate cu dispozițiile titlului V, sau sediul său din statul membru respectiv nu participă la livrare/prestare în sensul articolului 192a litera (b), iar persoana obligată la plata TVA este persoana căreia i se livrează bunurile sau i se prestează serviciile;
 - (ii) se consideră că livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor nu are loc în Comunitate, în conformitate cu dispozițiile titlului V;
- (b) normele aplicabile în statul membru în care este identificat furnizorul care utilizează unul dintre regimurile speciale menționate în titlul XII capitolul 6.

Atunci când furnizorul nu este stabilit în statul membru în care se consideră că se efectuează livrarea de bunuri sau prestarea de servicii, iar clientul emite factura (autofacturare) sau atunci

când nu se utilizează regimurile speciale prevăzute în titlul XII capitolul 6, se aplică alineatul (1).

(3) Alineatele (1) și (2) de la prezentul articol se aplică fără a aduce atingere dispozițiilor articolelor 244 și 248.”

4. la articolul 358a, punctul 1 se înlocuiește cu următorul text:

„1. «persoană impozabilă nestabilă în Comunitate» înseamnă o persoană impozabilă care nu și-a stabilit activitatea economică pe teritoriul Comunității și nici nu dispune de un sediu comercial fix pe teritoriul acesteia;”

5. la articolul 361 alineatul (1), litera (e) se înlocuiește cu următorul text:

„(e) o declarație conform căreia persoana nu și-a stabilit sediul activității economice pe teritoriul Comunității și nu dispune de un sediu comercial fix pe teritoriul acesteia.”

6. la articolul 369 alineatul (2), al doilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Statul membru de identificare stabilește perioada pe parcursul căreia persoana impozabilă nestabilă în Comunitate trebuie să păstreze respectivele registre.”

7. la articolul 369k alineatul (2), al doilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Statul membru de identificare stabilește perioada pe parcursul căreia persoana impozabilă nestabilă în Comunitate trebuie să păstreze respectivele registre.”

Articolul 2

Modificări ale Directivei 2006/112/CE cu efect de la 1 ianuarie 2021

Cu efect de la 1 ianuarie 2021, Directiva 2006/112/CE se modifică după cum urmează:

1. la articolul 14 alineatul (2), litera (c) se înlocuiește cu următorul text:

„(c) „transferul de bunuri în temeiul unui contract de comision la cumpărare sau vânzare, inclusiv cazurile în care în acest scop se utilizează o rețea de telecomunicații, o interfață sau un portal.”

2. Articolul 33 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (1), teza introductivă se înlocuiește cu următorul text:

„Prin derogare de la articolul 32, locul livrării de bunuri expediate sau transportate fie de furnizor, fie direct sau indirect în contul acestuia, dintr-un alt stat membru decât cel în care se încheie expedierea sau transportul bunurilor, este considerat a fi locul unde se află bunurile în momentul în care se încheie expedierea sau transportul bunurilor la client, atunci când sunt îndeplinite următoarele condiții:”

(b) la alineatul (2) se adaugă următorul paragraf:

„Atunci când bunurile sunt expediate sau transportate dintr-un teritoriu terț sau dintr-o țară terță și importate de furnizor în statul membru în care se încheie expedierea sau transportul bunurilor, acestea sunt considerate ca fiind livrate în statul membru respectiv, cu condiția ca TVA aferentă bunurilor respective să fie declarată în cadrul regimului special din titlul XII capitolul 6 secțiunea 4.”

3. Articolul 34 se elimină.

4. Articolul 35 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 35

Articolul 33 nu se aplică nici livrărilor de bunuri second-hand, obiecte de artă, obiecte de colecție sau antichități, astfel cum sunt definite la articolul 311 alineatul (1) punctele 1-4, nici livrărilor de mijloace de transport second-hand, astfel cum sunt definite la articolul 327 alineatul (3), supuse TVA în conformitate cu mecanismele speciale relevante.”

5. la articolul 58, alineatele (2)-(5) se elimină.
6. la titlul V, se introduce următorul capitol 3a:

„CAPITOLUL 3a

Pragul pentru persoanele impozabile care efectuează livrări de bunuri aflate sub incidența articolului 33 alineatul (1) și prestează servicii aflate sub incidența articolului 58

Articolul 59c

(1) Articolul 33 alineatul (1) și articolul 58 nu se aplică dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

- (a) furnizorul este stabilit sau, dacă nu este stabilit, își are domiciliul stabil sau reședința obișnuită într-un singur stat membru;
- (b) sunt prestate servicii sau sunt expediate ori transportate bunuri către clienți situați în orice stat membru, altul decât statul membru menționat la litera (a);
- (c) valoarea totală, fără TVA, a livrărilor reglementate de prezentele dispoziții nu depășește, în anul calendaristic curent, suma de 10 000 EUR sau echivalentul acesteia în monedă națională și nu a depășit suma menționată nici în cursul anului calendaristic anterior.

(2) Atunci când, în cursul unui an calendaristic, se depășește pragul menționat la alineatul (1) litera (c), articolul 33 alineatul (1) și articolul 58 se aplică începând de la data respectivă.

(3) Statul membru pe al cărui teritoriu se află bunurile în momentul în care începe expedierea sau transportul lor sau unde sunt stabilite persoanele impozabile care prestează servicii de telecomunicații, de televiziune și de radiodifuziune și servicii furnizate pe cale electronică acordă persoanelor impozabile care efectuează livrări eligibile în temeiul alineatului (1) dreptul de a opta ca locul livrării să fie stabilit în conformitate cu articolul 33 alineatul (1) și cu articolul 58.

(4) Statele membre iau toate măsurile corespunzătoare pentru a monitoriza îndeplinirea de către persoana impozabilă a condițiilor menționate la alineatul (1).”

7. la articolul 143 alineatul (1) se introduce următoarea literă (ca):

„(ca) importul de bunuri, atunci când TVA este declarată în cadrul regimului special din titlul XII capitolul 6 secțiunea 4 și atunci când, cel târziu în momentul prezentării declarației de import, codul de înregistrare în scopuri de TVA al furnizorului sau al intermediarului care acționează în contul său, alocat în temeiul articolului 369q, a fost furnizat biroului vamal competent din statul membru de import;”

8. la articolul 178 se adaugă următoarea literă (g):
- „(g) atunci când este obligată să plătească TVA în calitate de client în cazul aplicării titlului XII capitolul 6 secțiunea 4, aceasta trebuie să dețină o factură sau un document înlocuitor emis de persoana impozabilă care utilizează regimul special sau, după caz, de intermediarul acesteia, care să indice în mod clar TVA plătită și codul de înregistrare în scopuri de TVA alocat în temeiul articolului 369q.”
9. la articolul 220 alineatul (1), punctul 2 se înlocuiește cu următorul text:
- „2. livrările de bunuri menționate la articolul 33, cu excepția cazului în care o persoană impozabilă utilizează regimul special din titlul XII capitolul 6 secțiunea 2;”.
10. titlul capitolului 6 din titlul XII se înlocuiește cu următorul text:

„Regimuri speciale pentru persoanele impozabile nestabilite care prestează servicii sau efectuează vânzări de bunuri la distanță către persoane neimpozabile în Comunitate”

11. Articolul 358 se modifică după cum urmează:
- (a) punctele 1, 2 și 3 se elimină;
- (b) se introduce următorul punct 3a:
- „3a. «vânzări de bunuri la distanță» înseamnă vânzări de bunuri al căror loc de livrare este reglementat de articolul 33 alineatul (1) și vânzări de bunuri din transporturi cu o valoare intrinsecă de maximum 150 EUR, al căror loc de livrare este reglementat de articolul 33 alineatul (2) sau (3);”.
12. titlul secțiunii 2 se înlocuiește cu următorul text:

„Regim special pentru servicii prestate de persoane impozabile nestabilite în Comunitate”

13. la articolul 358a, se adaugă următorul punct 3:
- „3. «stat membru de consum» înseamnă statul membru în care se consideră că sunt prestate serviciile în conformitate cu titlul V capitolul 3;”.
14. Articolul 359 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 359

Statele membre permit oricărei persoane impozabile nestabilite în Comunitate, care prestează servicii unei persoane neimpozabile stabilite într-un stat membru sau cu domiciliul stabil sau reședința obișnuită într-un stat membru, să utilizeze prezentul regim special. Prezentul regim se aplică tuturor acelor servicii prestate în Comunitate.”

15. la articolul 362, a doua teză se elimină.
16. la articolul 363, litera (a) se înlocuiește cu următorul text:
- „(a) în cazul în care aceasta notifică statului membru respectiv că nu mai furnizează servicii reglementate de prezentul regim special;”

17. Articolele 364 și 365 se înlocuiesc cu următorul text:

„Articolul 364

Persoana impozabilă nestabilă în Comunitate, care utilizează prezentul regim special, prezintă statului membru de identificare, pe cale electronică, o declarație de TVA pentru fiecare trimestru calendaristic, indiferent dacă au fost sau nu prestate servicii reglementate de prezentul regim special. Declarația de TVA se depune în termen de 30 de zile de la încheierea perioadei fiscale acoperite de declarație.

Articolul 365

Declarația de TVA conține codul de înregistrare în scopuri de TVA și, pentru fiecare stat membru de consum în care este datorată TVA, valoarea totală, fără TVA, a prestărilor de servicii reglementate de prezentul regim special, efectuate în cursul perioadei fiscale, precum și cuantumul total al TVA corespunzătoare subdivizate pe cote. De asemenea, în declarație trebuie specificate cotele de TVA aplicabile și TVA totală datorată.

Atunci când sunt solicitate modificări ale declarației de TVA după depunerea acesteia, modificările respective trebuie să fie incluse într-o declarație ulterioară, cel târziu în termen de trei ani de la data la care trebuia depusă declarația inițială în conformitate cu articolul 364.”

18. Articolul 368 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 368

Persoana impozabilă nestabilă în Comunitate care utilizează prezentul regim special nu poate deduce TVA în temeiul articolului 168 din prezenta directivă. În pofida dispozițiilor articolului 1 punctul 1 din Directiva 86/560/CEE, persoanei impozabile în cauză i se acordă o rambursare în conformitate cu directiva menționată. Articolul 2 alineatele (2) și (3) și articolul 4 alineatul (2) din Directiva 86/560/CEE nu se aplică rambursărilor referitoare la servicii reglementate de prezentul regim special.

Dacă persoana impozabilă care utilizează prezentul regim special desfășoară, în statul membru de consum, și activități care nu sunt reglementate de prezentul regim special, pentru care are obligația de a se înregistra în scopuri de TVA, persoana respectivă deduce TVA pentru activitățile sale impozabile reglementate de prezentul regim special în declarația de TVA pe care trebuie să o depună în temeiul articolului 250.”

19. titlul secțiunii 3 din titlul XII capitolul 6 se înlocuiește cu următorul text:

„Regim special pentru vânzările intracomunitare de bunuri la distanță și pentru serviciile prestate de persoane impozabile stabilite în Comunitate, dar într-un alt stat membru decât statul membru de consum”

20. Articolul 369a a se modifică după cum urmează:

(a) se introduce următorul punct 1a:

„1a. «vânzări intracomunitare de bunuri la distanță» înseamnă vânzări de bunuri expediate sau transportate de furnizor sau în contul acestuia, în mod direct sau indirect, dintr-un stat membru altul decât cel în care se încheie expedierea sau transportul bunurilor al căror loc de livrare este reglementat de articolul 33 alineatul (1);”

(b) se adaugă următorul punct 3:

„3. «stat membru de consum» înseamnă statul membru în care se consideră că are loc prestarea serviciilor în conformitate cu titlul V capitolul 3 sau, în cazul vânzărilor intracomunitare de bunuri la distanță, statul membru în care se încheie expedierea sau transportul bunurilor către client.”

21. Articolele 369b și 369c se înlocuiesc cu următorul text:

„Articolul 369b

Statele membre permit oricărei persoane impozabile care efectuează vânzări intracomunitare de bunuri la distanță și oricărei persoane impozabile nestabilite în statul membru de consum, care prestează servicii unei persoane neimpozabile care este stabilită sau își are domiciliul stabil sau reședința obișnuită în respectivul stat membru, să utilizeze prezentul regim special. Prezentul regim special se aplică tuturor acelor bunuri livrate sau servicii prestate în Comunitate.

Articolul 369c

O persoană impozabilă declară statului membru de identificare momentul în care își începe sau își încetează activitățile impozabile reglementate de prezentul regim special sau momentul în care își modifică respectivele activități în așa fel încât nu mai îndeplinește condițiile necesare pentru utilizarea prezentului regim special. Persoana comunică aceste informații pe cale electronică.”

22. La articolul 369d, al doilea paragraf se elimină.

23. Articolul 369e se modifică după cum urmează:

(a) teza introductivă se înlocuiește cu următorul text:

„Statul membru de identificare exclude o persoană impozabilă de la regimul special în oricare dintre următoarele cazuri:”

(b) litera (a) se înlocuiește cu următorul text:

„(a) „în cazul în care persoana notifică faptul că nu mai efectuează vânzări intracomunitare de bunuri la distanță și nu mai prestează servicii reglementate de prezentul regim special;”

24. Articolele 369f și 369g se înlocuiesc cu următorul text:

„Articolul 369f

Persoana impozabilă care utilizează prezentul regim special prezintă statului membru de identificare, pe cale electronică, o declarație de TVA pentru fiecare trimestru calendaristic, indiferent dacă au fost sau nu efectuate vânzări intracomunitare de bunuri la distanță sau dacă au fost sau nu prestate servicii reglementate de prezentul regim special. Declarația de TVA se depune în termen de 30 de zile de la încheierea perioadei fiscale acoperite de declarație.

Articolul 369g

(1) Declarația de TVA conține codul de înregistrare în scopuri de TVA menționat la articolul 369d și, pentru fiecare stat membru de consum în care este datorată TVA, valoarea totală, fără TVA, a vânzărilor intracomunitare de bunuri la distanță, precum și a prestărilor de servicii reglementate de prezentul regim special, efectuate în cursul perioadei fiscale, precum

și cuantumul total al TVA corespunzătoare subdivizate pe cote. De asemenea, în declarație trebuie specificate cotele de TVA aplicabile și TVA totală datorată. Declarația de TVA conține, de asemenea, modificări referitoare la perioade fiscale anterioare.

(2) Atunci când, în cazul unor vânzări intracomunitare de bunuri la distanță reglementate de prezentul regim special, bunurile sunt expediate sau transportate din state membre altele decât statul membru de identificare, declarația de TVA include și valoarea totală a vânzărilor respective pentru fiecare stat membru din care sunt expediate sau transportate bunurile, însoțită de codul individual de înregistrare în scopuri de TVA sau de codul de înregistrare fiscală alocat de către fiecare dintre respectivele state membre. Declarația de TVA include aceste informații pentru fiecare stat membru, altul decât statul membru de identificare, defalcate pe state membre de consum.

(3) Atunci când persoana impozabilă care prestează servicii reglementate de prezentul regim special deține unul sau mai multe sedii comerciale fixe, altul/alte decât cel(e) din statul membru de identificare, de la care sunt prestate serviciile, declarația de TVA include și valoarea totală a respectivelor prestări de servicii, pentru fiecare stat membru în care persoana deține un sediu, însoțită de codul individual de înregistrare în scopuri de TVA sau de codul de înregistrare fiscală al sediului respectiv, defalcată pe state membre de consum.

(4) Atunci când sunt solicitate modificări ale declarației de TVA după depunerea acesteia, modificările respective trebuie să fie incluse într-o declarație ulterioară, cel târziu în termen de trei ani de la data la care trebuia depusă declarația inițială în conformitate cu articolul 369f.”

25. la articolul 369h alineatul (1) al doilea paragraf, a doua teză se înlocuiește cu următorul text:

„Dacă pentru prestările de servicii s-au utilizat alte monede, persoana impozabilă care face uz de prezentul regim special folosește, în scopul completării declarației de TVA, cursul de schimb valutar valabil în ultima zi a perioadei fiscale.”

26. la articolul 369i, primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Persoana impozabilă care utilizează prezentul regim special plătește TVA, făcând referire la declarația de TVA corespunzătoare, cel târziu la expirarea termenului de depunere a declarației.”

27. Articolul 369j se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 369j

În ceea ce privește activitățile sale impozabile reglementate de prezentul regim special, persoana impozabilă care utilizează prezentul regim special nu poate deduce TVA datorată în statul membru de consum în conformitate cu articolul 168 din prezenta directivă. În pofida articolului 2 alineatul (1) și a articolului 3 din Directiva 2008/9/CE, persoanei impozabile în cauză i se acordă o rambursare în conformitate cu directiva menționată.

Dacă persoana impozabilă care utilizează prezentul regim special desfășoară, în statul membru de consum, și activități care nu sunt reglementate de prezentul regim special, pentru care are obligația de a se înregistra în scopuri de TVA, persoana respectivă deduce TVA pentru activitățile sale impozabile reglementate de prezentul regim special în declarația de TVA pe care trebuie să o depună în temeiul articolului 250.”

28. la articolul 369k, alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Persoana impozabilă care utilizează prezentul regim special ține registre ale operațiunilor reglementate de prezentul regim special. Registrele respective trebuie să conțină informații suficient de detaliate pentru a permite autorităților fiscale ale statului membru de consum să verifice exactitatea declarației de TVA.”

29. în titlul XII capitolul 6, se adaugă următoarea secțiune 4:

**„Secțiunea 4
Regim special pentru vânzarea la distanță de bunuri importate din țări terțe sau din
teritoriul terțe**

Articolul 369l

În sensul prezentei secțiuni și fără a aduce atingere altor dispoziții comunitare, se aplică următoarele definiții:

1. «vânzare la distanță de bunuri importate din țări terțe sau din teritoriul terțe» înseamnă vânzarea de bunuri din transporturi cu o valoare intrinsecă ce nu depășește 150 EUR, al căror loc de livrare este reglementat de articolul 33 alineatul (2);
2. «persoană impozabilă nestabilită în Comunitate» înseamnă o persoană impozabilă care nu și-a stabilit activitatea economică pe teritoriul Comunității și nici nu dispune de un sediu comercial fix pe teritoriul acesteia;
3. «intermediar» înseamnă o persoană stabilită în Comunitate și desemnată de persoana impozabilă care efectuează vânzări la distanță de bunuri importate din țări terțe sau din teritoriul terțe ca persoană care este obligată la plata TVA și trebuie să respecte obligațiile prevăzute de prezentul regim special în numele și în contul persoanei impozabile;
4. «stat membru de identificare» înseamnă următoarele:
 - (a) atunci când persoana impozabilă nu este stabilită în Comunitate, statul membru pe care aceasta decide să-l contacteze;
 - (b) atunci când persoana impozabilă și-a stabilit sediul activității economice în afara Comunității, dar deține unul sau mai multe sedii comerciale fixe în Comunitate, statul membru cu un sediu comercial fix în care persoana impozabilă declară că va utiliza prezentul regim special;
 - (c) atunci când persoana impozabilă și-a stabilit sediul activității economice într-un stat membru, statul membru respectiv;
 - (d) atunci când intermediarul și-a stabilit sediul activității economice într-un stat membru, statul membru respectiv;
 - (e) atunci când intermediarul și-a stabilit sediul activității economice în afara Comunității, dar deține unul sau mai multe sedii comerciale fixe în Comunitate, statul membru cu un sediu comercial fix în care intermediarul declară că va utiliza prezentul regim special;
5. «stat membru de consum» înseamnă statul membru în care se încheie expedierea sau transportul bunurilor către client;

Articolul 369m

(1) Statele membre permit utilizarea prezentului regim special de către următoarele persoanele impozabile care efectuează vânzări la distanță de bunuri importate din țări terțe sau din teritorii terțe:

- (a) orice persoană impozabilă stabilită în Comunitate care efectuează vânzări la distanță de bunuri importate din țări terțe sau din teritorii terțe;
- (b) orice persoană impozabilă, fie că este sau nu stabilită în Comunitate, care efectuează vânzări la distanță de bunuri importate din țări terțe sau din teritorii terțe și care este reprezentată de un intermediar stabilit în Comunitate;
- (c) orice persoană impozabilă nestabilită în Comunitate care efectuează vânzări la distanță de bunuri importate din țări terțe sau din teritorii terțe și este autorizată în mod corespunzător de statul membru de identificare, atunci când sunt îndeplinite următoarele criterii:
 - (i) absența unei încălcări grave sau a unor încălcări repetate ale legislației vamale și ale dispozițiilor fiscale, inclusiv absența unui cazier conținând infracțiuni grave legate de activitatea economică a persoanei impozabile;
 - (ii) dovedirea de către persoana impozabilă a unui nivel ridicat de control al operațiunilor și al fluxului său de bunuri, prin intermediul unui sistem de gestionare a registrelor comerciale și, după caz, a registrelor de transport, care să permită efectuarea unor controale vamale și fiscale adecvate;
 - (iii) solvabilitatea financiară, care se consideră a fi dovedită atunci când persoana impozabilă are o situație financiară bună care îi permite să își îndeplinească angajamentele, ținând seama în mod corespunzător de caracteristicile tipului de activitate comercială în cauză;
- (d) orice persoană impozabilă stabilită într-o țară terță cu care Uniunea a încheiat un acord de asistență reciprocă al cărui domeniu de aplicare este similar celui al Directivei 2008/55/CE a Consiliului* și al Regulamentului (UE) nr. 904/2010 și care efectuează vânzări de bunuri la distanță din respectiva țară terță.

(2) Comisia adoptă un act de punere în aplicare prin care stabilește lista țărilor terțe menționate la litera (d) de la alineatul (1) de la prezentul articol. Respectivul act de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011, iar în acest sens, comitetul este cel instituit în temeiul articolului 58 din Regulamentul (UE) nr. 904/2010.

Articolul 369n

În cazul vânzărilor la distanță de bunuri importate din țări terțe sau din teritorii terțe pentru care TVA este declarată în cadrul prezentului regim special, faptul generator intervine și TVA devine exigibilă în momentul livrării. Se consideră că bunurile au fost livrate la data la care a fost acceptată plata.

Articolul 369o

Persoana impozabilă care utilizează prezentul regim special sau un intermediar acționând în contul acesteia declară statului membru de identificare momentul în care își începe sau își încetează activitatea în cadrul prezentului regim special, sau momentul în care își modifică

respectiva activitate astfel încât nu mai îndeplinește condițiile necesare pentru a utiliza prezentul regim special. Informațiile respective sunt comunicate pe cale electronică.

Articolul 369p

(1) Informațiile pe care persoana impozabilă care nu utilizează un intermediar are obligația de a le furniza statului membru de identificare înainte de a începe să utilizeze prezentul regim special conțin următoarele detalii:

- (a) numele;
- (b) adresa poștală;
- (c) adresa electronică și site-urile web;
- (d) codul de înregistrare în scopuri de TVA sau codul fiscal național.

(2) Informațiile pe care intermediarul are obligația de a le furniza statului membru de identificare înainte de a începe să utilizeze prezentul regim special în contul uneia sau al mai multor persoane impozabile conțin următoarele detalii:

- (a) numele;
- (b) adresa poștală;
- (c) adresa electronică și site-urile web;
- (d) codul de înregistrare în scopuri de TVA;
- (e) o listă a persoanelor impozabile pe care le reprezintă, însoțită de adresele poștale, adresele electronice și site-urile web, codurile de înregistrare în scopuri de TVA sau codurile fiscale naționale ale acestora.

(3) Orice persoană impozabilă care utilizează prezentul regim special sau, după caz, intermediarul acesteia, notifică statului membru de identificare orice modificare a informațiilor furnizate.

Articolul 369q

(1) Statul membru de identificare alocă persoanei impozabile care utilizează prezentul regim special un cod individual de înregistrare în scopuri de TVA și îi comunică acest număr pe cale electronică.

(2) Statul membru de identificare alocă unui intermediar care acționează în contul unei persoane impozabile ce utilizează prezentul regim special un cod individual de înregistrare în scopuri de TVA și îi comunică acest număr pe cale electronică. Atunci când un intermediar acționează în contul mai multor persoane impozabile, codul de înregistrare respectiv se aplică pentru toate activitățile sale din cadrul prezentului regim.

(3) Codul de înregistrare în scopuri de TVA alocat în temeiul alineatelor (1) și (2) se utilizează numai în sensul prezentului regim special.

Articolul 369r

(1) Statul membru de identificare exclude persoana impozabilă din registrul de identificare în următoarele cazuri:

- (a) dacă aceasta notifică statului membru de identificare faptul că nu mai efectuează vânzări la distanță de bunuri importate din țări terțe sau din teritorii terțe;

- (b) dacă se poate deduce, prin alte mijloace, că activitățile de vânzare la distanță de bunuri importate din țări terțe sau din teritorii terțe au încetat;
 - (c) dacă aceasta nu mai îndeplinește condițiile necesare pentru utilizarea prezentului regim special;
 - (d) dacă aceasta nu respectă, în mod repetat, normele referitoare la prezentul regim special.
- (2) Statul membru de identificare exclude intermediarul din registrul de identificare în următoarele cazuri:
- (a) dacă, timp de două trimestre calendaristice consecutive, acesta nu a acționat ca intermediar în contul unei persoane impozabile care utilizează prezentul regim special;
 - (b) dacă acesta nu mai îndeplinește condițiile necesare pentru a acționa în calitate de intermediar;
 - (c) dacă acesta nu respectă, în mod repetat, normele referitoare la prezentul regim special.

Articolul 369s

Persoana impozabilă care utilizează prezentul regim special sau intermediarul acesteia prezintă, prin mijloace electronice, statului membru de identificare o declarație de TVA pentru fiecare trimestru calendaristic, indiferent dacă au fost sau nu efectuate vânzări la distanță de bunuri importate din țări terțe sau din teritorii terțe. Declarația de TVA se depune în termen de 30 de zile de la încheierea perioadei fiscale acoperite de declarație.

Atunci când o declarație de TVA a fost depusă în conformitate cu primul paragraf, statele membre nu impun, în scopuri de TVA, nicio obligație suplimentară sau nicio altă formalitate în momentul importului.

Articolul 369t

(1) Declarația de TVA conține codul de înregistrare în scopuri de TVA menționat la articolul 369q și, pentru fiecare stat membru de consum în care este datorată TVA, valoarea totală, fără TVA, a vânzărilor la distanță de bunuri importate din țări terțe sau din teritorii terțe pentru care TVA a devenit exigibilă în cursul perioadei fiscale, precum și cuantumul total al TVA corespunzătoare subdivizate pe cote. De asemenea, în declarație trebuie specificate cotele de TVA aplicabile și TVA totală datorată.

(2) Atunci când sunt solicitate modificări ale declarației de TVA după depunerea acesteia, modificările respective trebuie să fie incluse într-o declarație ulterioară, cel târziu în termen de trei ani de la data la care trebuia depusă declarația inițială în conformitate cu articolul 369s.

(3) Un intermediar desemnat de mai multe persoane impozabile care utilizează prezentul regim special nu are obligația de a specifica, în declarația de TVA, livrările efectuate de fiecare dintre persoanele impozabile pentru care acesta este obligat la plata TVA.

Articolul 369u

(1) Declarația de TVA se completează în euro.

Statele membre care nu au adoptat moneda euro pot solicita ca declarația de TVA să fie completată în moneda lor națională. Dacă pentru prestările de servicii s-au utilizat alte

monede, persoana impozabilă care face uz de prezentul regim special sau intermediarul acesteia folosește, în scopul completării declarației de TVA, cursul de schimb valutar valabil în ultima zi a perioadei fiscale.

(2) Conversia se efectuează prin aplicarea cursurilor de schimb valutar publicate de Banca Centrală Europeană pentru ziua respectivă sau, în cazul în care acestea nu sunt publicate în acea zi, pentru următoarea zi de publicare.

Articolul 369v

Persoana impozabilă care utilizează prezentul regim special sau intermediarul acesteia plătește TVA, făcând referire la declarația de TVA corespunzătoare, cel târziu la expirarea termenului de depunere a declarației.

Plata se efectuează într-un cont bancar denominat în euro, desemnat de statul membru de identificare. Statele membre care nu au adoptat moneda euro pot solicita ca plata să se efectueze într-un cont bancar denominat în moneda lor națională.

Articolul 369w

În ceea ce privește activitățile sale impozabile reglementate de prezentul regim special, persoana impozabilă care utilizează prezentul regim special nu poate deduce TVA datorată în statele membre de consum în conformitate cu articolul 168 din prezenta directivă. În pofida articolului 1 punctul 1 din Directiva 86/560/CEE, a articolului 2 punctul 1 și a articolului 3 din Directiva 2008/9/CE, persoanei impozabile în cauză i se acordă o rambursare în conformitate cu directivele menționate. Articolul 2 alineatele (2) și (3) și articolul 4 alineatul (2) din Directiva 86/560/CEE nu se aplică rambursărilor referitoare la bunuri reglementate de prezentul regim special.

Dacă persoana impozabilă care utilizează prezentul regim special este înregistrată în scopuri de TVA în statul membru de identificare pentru alte activități care nu sunt reglementate de prezentul regim special, persoana respectivă deduce TVA pentru activitățile sale impozabile reglementate de prezentul regim special în declarația de TVA pe care trebuie să o depună în temeiul articolului 250.

Articolul 369x

(1) Persoana impozabilă care utilizează prezentul regim special ține registre ale operațiunilor reglementate de prezentul regim special. Un intermediar ține câte un registru pentru fiecare persoană impozabilă pe care o reprezintă. Registrele respective trebuie să conțină informații suficient de detaliate pentru a permite autorităților fiscale ale statului membru de consum să verifice exactitatea declarației de TVA.

(2) Registrele prevăzute la alineatul (1) trebuie puse la dispoziția statului membru de consum și a statului membru de identificare, la cerere, pe cale electronică.

Statul membru de identificare stabilește perioada în cursul căreia persoanele impozabile nestabilite în Comunitate păstrează aceste registre.

*

Directiva 2008/55/CE a Consiliului din 26 mai 2008 privind asistența reciprocă în materie de recuperare a creanțelor privind anumite cotizații, drepturi, taxe și alte măsuri (JO L 150, 10.6.2008, p. 28).”

30. la titlul XII, se adaugă următorul capitol 7:

„CAPITOLUL 7

Mecanisme speciale pentru declararea și plata TVA la import

Articolul 369y

Atunci când persoana destinată a bunurilor din transporturi cu o valoare intrinsecă ce nu depășește 150 EUR nu optează pentru aplicarea mecanismelor standard de import al bunurilor, inclusiv pentru aplicarea unei cote reduse de TVA în conformitate cu articolul 94 alineatul (2), statul membru de import permite persoanei care prezintă bunurile în vamă pe teritoriul Comunității să utilizeze mecanismele speciale pentru declararea și plata TVA la import, în cazul acelor bunuri pentru care expedierea sau transportul se încheie în statul membru respectiv.

Articolul 369z

- (1) În sensul prezentului mecanism special, se aplică următoarele dispoziții:
 - (a) persoana destinată a bunurilor este obligată la plata TVA;
 - (b) persoana care prezintă bunurile în vamă pe teritoriul Comunității este responsabilă cu colectarea TVA de la persoana destinată a bunurilor.
- (2) Statele membre emit dispoziții potrivit cărora persoana care prezintă bunurile în vamă pe teritoriul Comunității trebuie să ia măsurile corespunzătoare pentru a se asigura că persoana destinată a bunurilor plătește taxa corectă.

Articolul 369za

Prin derogare de la articolul 94 alineatul (2), atunci când se utilizează prezentul mecanism special este aplicabilă cota standard de TVA aplicabilă în statul membru de import.

Articolul 369zb

- (1) Statele membre permit ca TVA colectată în cadrul prezentului regim special să fie raportată electronic, printr-o declarație lunară. Declarația trebuie să indice valoarea totală a TVA colectată în luna calendaristică relevantă.
- (2) Statele membre impun ca TVA menționată la alineatul (1) să fie datorată până la sfârșitul lunii care urmează importului.
- (3) Statele membre se asigură că persoanele care utilizează prezentul mecanism special păstrează registre ale operațiunilor reglementate de prezentul mecanism special, pentru o anumită perioadă de timp care urmează să fie stabilită de statul membru de import. Registrele respective trebuie să conțină informații suficient de detaliate pentru a permite autorităților fiscale ale statului membru de consum să verifice exactitatea declarației de TVA și trebuie să fie puse la dispoziția statului membru de import, la cerere, pe cale electronică.”

Articolul 3

Modificarea Directivei 2009/132/CE

Cu efect de la 1 ianuarie 2021, titlul IV din Directiva 2009/132/CE se elimină.

Articolul 4

(1) Statele membre adoptă și publică, până la 31 decembrie 2017 cel târziu, actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma articolului 1 din prezenta directivă. Statele membre comunică de îndată Comisiei textul acestor acte.

Statele membre adoptă și publică, până cel târziu la 31 decembrie 2020, actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma articolelor 2 și 3 din prezenta directivă. Statele membre comunică de îndată Comisiei textul acestor acte.

Statele membre aplică dispozițiile necesare pentru a se conforma articolului 1 din prezenta directivă de la 1 ianuarie 2018.

Statele membre aplică dispozițiile necesare pentru a se conforma articolelor 2 și 3 din prezenta directivă de la 1 ianuarie 2021.

Atunci când statele membre adoptă aceste acte, ele cuprind o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o astfel de trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

(2) Statele membre comunică Comisiei textul principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 5

Intrarea în vigoare

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 6

Destinatari

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles,

*Pentru Consiliu
Președintele*